

Теорія і методика навчання

УДК 378.091.212:004.77

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.18525800>

**Адаптація студентів молодших курсів
у змішаному та дистанційному форматах навчання**

Копитіна Анастасія Сергіївна

доктор філософії з лінгвістики,

завідувач кафедри романських мов,

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка,

вул. Бульварно-Кудрявська, 18/2, м. Київ, Україна, 04053.

<https://orcid.org/0000-0002-6083-7385>

Клочков Владислав Володимирович

кандидат філософських наук,

доцент кафедри германської філології

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка,

вул. Бульварно-Кудрявська, 18/2, м. Київ, Україна, 04053

<https://orcid.org/0009-0009-1258-5089>

Ільчук Ольга Андріївна

старший викладач

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка,

вул. Бульварно-Кудрявська, 18/2, м. Київ, Україна, 04053

<https://orcid.org/0000-0001-9377-1338>

Ковальова Вікторія Сергіївна

старший викладач

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка,
вул. Бульварно-Кудрявська, 18/2, м. Київ, Україна, 04053

<https://orcid.org/0009-0004-0794-8942>

Мезі Ілдіко Адальбертівна

старший викладач

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка,
вул. Бульварно-Кудрявська, 18/2, м. Київ, Україна, 04053

<https://orcid.org/0009-0001-9315-3625>

Прийнято: 15.01.2026 | Опубліковано: 30.01.2026

Анотація: Мета. Метою статті є виявлення та аналіз особливостей адаптації студентів молодших курсів до навчання у змішаному та дистанційному форматах, а також визначення спільних і відмінних тенденцій перебігу адаптаційних процесів залежно від року вступу до закладу вищої освіти. Актуальність дослідження зумовлена зростанням ролі гібридних моделей навчання та ускладненням процесу входження першокурсників в академічне середовище за умов цифровізації освіти.

Методи. Дослідження ґрунтується на поєднанні кількісного та описово-аналітичного підходів. Основним методом збору емпіричних даних було анкетне опитування студентів першого року навчання різних років набору (2023–2025). Загальна вибірка становила 476 осіб. Інструментарієм дослідження стала авторська анкета, спрямована на оцінювання організаційного, навчально-пізнавального та комунікативного вимірів адаптації. Отримані дані оброблялися з використанням методів описової статистики та порівняльного аналізу.

Результати. *Результати дослідження засвідчили наявність стійких адаптаційних труднощів, спільних для студентів усіх років набору. Виявлено, що ключовим чинником, який ускладнює адаптацію, є помилкове розуміння студентами статусу дистанційної присутності як менш обов'язкової порівняно з аудиторною формою навчання. Це негативно впливає на самоорганізацію, планування навчального часу та рівень навчальної й комунікативної залученості. Кількісний аналіз показав, що лише третина респондентів демонструє високий рівень адаптації, тоді як значна частина студентів перебуває в зоні помірних або стійких труднощів.*

Висновки. *Отримані результати підтверджують доцільність розгляду адаптації студентів молодших курсів у змішаному та дистанційному форматах як педагогічно керованого процесу. Обґрунтовано необхідність чіткої регламентації організаційних вимог, системного роз'яснення принципів дистанційної присутності та цілеспрямованого педагогічного супроводу на початковому етапі університетської підготовки.*

Ключові слова: *адаптаційні процеси, студенти першого року навчання, організація освітнього процесу, формати навчання, академічна успішність*

Adaptation of Junior Undergraduate Students in Blended and Distance Learning Formats

Kopytina Anastasiia Serhiivna

PhD in Linguistics,

Head of Romance Languages Department,

Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University,

18/2 Bulvarno-Kudriavska Street, Kyiv, Ukraine, 04053.

<https://orcid.org/0000-0002-6083-7385>

Klochkov Vladyslav Volodymyrovych

PhD in Philosophy,

Associate Professor of Germanic Philology Department,

Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University,

18/2 Bulvarno-Kudriavska Street, Kyiv, Ukraine, 04053.

<https://orcid.org/0009-0009-1258-5089>

Ilchuk Olha Andriivna

Senior Lecturer

Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University

18/2 Bulvarno-Kudriavska Street, Kyiv, Ukraine, 04053

<https://orcid.org/0000-0001-9377-1338>

Kovalova Viktoriia Serhiivna

Senior Lecturer

Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University

18/2 Bulvarno-Kudriavska Street, Kyiv, Ukraine, 04053

<https://orcid.org/0009-0004-0794-8942>

Mezi Ildiko Adalbertivna

Senior Lecturer

Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University

18/2 Bulvarno-Kudriavska Street, Kyiv, Ukraine, 04053

<https://orcid.org/0009-0001-9315-3625>

Abstract: Aim. *The article focuses on the way first-year students adjust to learning conditions shaped by blended and distance formats. Attention is given to how this adjustment develops during the initial stage of university study and to whether*

similar or divergent patterns can be observed among student cohorts admitted in different years. The issue has become particularly visible in the context of expanding hybrid learning practices, which complicate students' entry into the academic environment.

Methods. *The empirical material for the study was drawn from a questionnaire completed by first-year students representing three entry cohorts (2023–2025). In total, 476 responses were examined. The questionnaire was created for the purposes of this research and addressed organisational arrangements, learning requirements, and forms of academic interaction associated with blended and distance learning. The analysis involved summarising the responses and comparing cohort-specific tendencies.*

Results. *Students from the three entry years describe very similar adjustment problems in their first semester. The issue that comes up most often is attendance in the online part of the course: a number of students do not treat it as “real attendance” in the same way as classroom sessions. This reading of the format then spills over into everyday study habits when they log in, how they schedule tasks, and how actively they participate. Only a limited group of respondents shows a high level of adjustment, while many students continue to experience moderate or persistent challenges during their first year of study.*

Conclusions. *Adaptation in blended and distance learning cannot be understood solely in terms of individual learning strategies. Much depends on how participation rules are communicated and how consistently they are applied. Early organisational guidance and clearly framed expectations reduce uncertainty during the initial phase of university study.*

Keywords: *adaptation processes, first-year students, organisation of the educational process, learning formats, academic achievement*

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку вищої освіти характеризується стійкою тенденцією до поєднання очних, дистанційних і змішаних форматів навчання, що зумовлено як процесами цифровізації освітнього середовища, так і зовнішніми соціальними викликами останніх років. Для студентів молодших курсів така трансформація освітнього процесу істотно ускладнює період входження в академічне середовище, оскільки адаптація відбувається одночасно на кількох рівнях: навчально-пізнавальному, соціально-комунікативному, організаційному та психологічному.

На початковому етапі університетського навчання студенти стикаються з необхідністю опанування нових форматів взаємодії з викладачами, засвоєння цифрових освітніх платформ, самостійного планування навчальної діяльності та інтеграції в академічну спільноту за умов обмеженого безпосереднього контакту. У змішаному та дистанційному форматах ці процеси ускладнюються фрагментарністю комунікації, зростанням ролі саморегуляції та нерівномірністю навчального навантаження, що може негативно позначатися на академічній успішності й мотивації студентів молодших курсів.

Попри активне впровадження цифрових і гібридних моделей навчання, проблема адаптації студентів першого та другого курсів залишається недостатньо систематизованою в педагогічних дослідженнях. Більшість емпіричних робіт зосереджується на технологічних аспектах дистанційного навчання або на загальних питаннях цифрової компетентності, тоді як адаптація студентів молодших курсів як цілісний педагогічний процес у змішаному та дистанційному форматах потребує окремого наукового осмислення. Це зумовлює актуальність дослідження та визначає його проблемне поле.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У вітчизняній педагогічній науці проблема адаптації студентів молодших курсів у контексті цифровізації та трансформації освітніх форматів активно осмислюється з початку 2020-х років. У дослідженні Т. В. Йопи та А. В. Остапова адаптацію першокурсників

розглянуто як складний багатоаспектний процес, що охоплює академічний, соціально-психологічний та організаційний рівні й потребує цілеспрямованої педагогічної підтримки в умовах навчання у закладі вищої освіти [2].

Психолого-педагогічні аспекти адаптації студентів у дистанційному навчанні ґрунтовно проаналізовано в роботі О. Мельник, С. Волкової та О. Шемет, де показано, що вимушений перехід до онлайн-форматів актуалізує проблеми навчальної тривожності, зниження мотивації та ускладнення міжособистісної комунікації студентів молодших курсів [4]. Автори наголошують на необхідності системного педагогічного супроводу адаптаційного періоду.

Організаційні умови адаптації першокурсників до дистанційного навчання висвітлено в дослідженні К. Червоненко та М. Федусенко, у якому доведено, що успішність адаптації значною мірою залежить від чіткості організації освітнього процесу, доступності цифрових платформ і прозорості навчальних вимог у закладах вищої освіти [6].

Роль цифрових технологій як чинника підтримки адаптації студентів молодших курсів розкрито в статті В. О. Кисельова, Н. А. Кулик і М. М. Бикової [3]. Автори обґрунтовують, що педагогічно виважене використання цифрових інструментів сприяє формуванню навчальної автономії студентів-першокурсників та полегшує їх входження в освітній процес.

Адаптацію студентів-першокурсників до дистанційного навчання в кризових умовах проаналізовано в роботі І. М. Непоради, у якій акцентовано значення емоційної підтримки, комунікативної взаємодії та гнучких педагогічних стратегій в умовах воєнного стану [5].

Значення зворотного зв'язку як інструменту стабілізації адаптаційних процесів у цифровому освітньому середовищі підкреслює Н. В. Ільїна, розглядаючи його як чинник підтримки навчальної мотивації та зменшення дезорієнтації студентів у дистанційному навчанні [1].

Таким чином, аналіз вітчизняних досліджень засвідчує, що адаптація студентів молодших курсів у дистанційному та змішаному форматах навчання розглядається як багатовимірний педагогічний процес. Водночас більшість робіт фіксує відсутність узагальненої педагогічної моделі адаптації, що зумовлює актуальність подальших емпіричних досліджень у цьому напрямі.

У міжнародному науковому дискурсі адаптація студентів до онлайн- та змішаних форматів навчання розглядається як один із ключових викликів сучасної вищої освіти. У дослідженні Дж. Бродбент і В. Пун доведено, що успішність адаптації першокурсників у дистанційному навчанні безпосередньо пов'язана з рівнем сформованості навичок саморегульованого навчання та цифрової грамотності, які забезпечують здатність студентів планувати, контролювати й коригувати власну навчальну діяльність [8].

У дослідженні Е. Каху, К. Стівенс, Н. Зепке, Л. Ліч адаптацію студентів розглянуто як процес академічного залучення, у межах якого зростає роль інституційної підтримки та педагогічної присутності викладача в умовах онлайн-навчання [9]. Адаптаційні процеси, за висновками авторів, зумовлюються не лише індивідуальними характеристиками студентів, а й параметрами освітнього середовища та організацією навчальної взаємодії. Подібні висновки зафіксовано в роботі Ф. Мартін і Д. Болліджер, де обґрунтовано, що регулярна навчальна взаємодія, чітка структурованість курсу та передбачуваність вимог істотно знижують ризики дезадаптації студентів молодших курсів у дистанційному та змішаному навчанні [10].

Потенціал змішаного навчання як чинника підтримки адаптації першокурсників висвітлено в дослідженні М. Бонд та ін. [7]. Автори доводять, що поєднання синхронних і асинхронних форматів сприяє більш гнучкому входженню студентів у навчальний процес за умови педагогічно виваженого дизайну курсу. Водночас наголошується, що надмірне використання цифрових

інструментів без чіткої дидактичної логіки може призводити до когнітивного перевантаження та зниження навчальної мотивації.

Психологічний вимір адаптації студентів у дистанційному навчанні розкрито в працях Нор А., Ізмаїл А., Зухди Х., у яких встановлено взаємозв'язок між рівнем навчальної тривожності, відчуттям соціальної ізоляції та показниками академічної адаптації [11]. У цьому ж руслі С. Сє та ін. підкреслюють необхідність інтеграції соціально орієнтованих навчальних активностей у дистанційні курси для студентів молодших курсів як умов підтримки їхньої залученості та стабілізації адаптаційних процесів [13].

У новітніх узагальнювальних дослідженнях Б. Циммермана, Д. Шанка, А. Йетса, а також у звітах Організації економічного співробітництва та розвитку адаптація студентів у змішаних і дистанційних форматах навчання трактується як системний процес, що потребує узгоджених дій на рівні окремого курсу, освітньої програми та інституційної політики [12;14;15]. Водночас автори констатують нестачу комплексних педагогічних моделей, орієнтованих саме на специфіку адаптації студентів початкових курсів, що підтверджує актуальність подальших досліджень у цьому напрямі.

Мета статті. Метою статті є виявлення та аналіз особливостей адаптації студентів молодших курсів до навчання у змішаному та дистанційному форматах на основі результатів анкетного опитування, а також визначення динаміки адаптаційних процесів залежно від року вступу до закладу вищої освіти.

Реалізація поставленої мети передбачає розв'язання таких завдань:

- теоретично окреслити основні підходи до розуміння адаптації студентів молодших курсів у контексті змішаного та дистанційного навчання;
- розробити анкету для вивчення організаційних, навчально-пізнавальних і комунікативних аспектів адаптації студентів до змішаного та дистанційного форматів навчання;

- проаналізувати результати анкетного опитування студентів першого року навчання різних років набору (2023–2025);
- виявити спільні тенденції та відмінності в адаптації студентів молодших курсів залежно від року вступу до університету;
- узагальнити отримані результати та окреслити педагогічні висновки щодо організації змішаного й дистанційного навчання на початковому етапі університетської підготовки.

Методологія дослідження. Дослідження ґрунтується на поєднанні кількісного та описово-аналітичного підходів і спрямоване на вивчення особливостей адаптації студентів молодших курсів до навчання у змішаному та дистанційному форматах. Основним методом збору емпіричних даних було обрано анкетне опитування, що дозволяє зафіксувати суб'єктивні оцінки студентів щодо ключових параметрів адаптаційного процесу в умовах цифровізованого освітнього середовища.

У дослідженні взяли участь студенти першого року навчання закладу вищої освіти різних років набору: 2023 року (156 осіб), 2024 року (178 осіб) та 2025 року (142 особи). Респонденти навчаються за освітніми програмами з іноземних мов (англійська, німецька, французька, іспанська, італійська мови), а також за спеціальністю «Переклад (англійська)». Розподіл за спеціальностями не здійснювався, оскільки метою дослідження було виявлення загальних тенденцій адаптації залежно від року вступу, а не від фахової підготовки.

Інструментарієм дослідження стала авторська анкета, спрямована на оцінювання організаційного, навчально-пізнавального та комунікативного вимірів адаптації студентів до змішаного й дистанційного навчання. Анкета містила п'ять тверджень, сформульованих відповідно до цілей дослідження та специфіки навчального процесу в сучасних умовах.

Інструкція для респондентів: Оцініть, будь ласка, ступінь Вашої згоди з наведеними твердженнями за шкалою від 1 до 5 (1 — повністю не згоден / не згодна; 5 — повністю згоден / згодна).

1. Я достатньо швидко адаптувався / адаптувалася до організації навчального процесу в змішаному та дистанційному форматах (розклад занять, навчальні платформи, форми контролю).

2. Формат змішаного та дистанційного навчання не створює для мене суттєвих труднощів у плануванні навчального часу та виконанні навчальних завдань.

3. Я чітко розумію вимоги викладачів і критерії оцінювання в умовах змішаного та дистанційного навчання.

4. Комунікація з викладачами та одногрупниками в онлайн- та змішаному форматах є для мене достатньою для ефективного навчання.

5. Я відчуваю себе залученим / залученою до навчального процесу в умовах змішаного та дистанційного навчання, незважаючи на обмежену кількість очних занять.

Отримані дані оброблялися шляхом узагальнення відповідей респондентів і подальшого порівняльного аналізу результатів за роками набору. Це дало змогу простежити динаміку адаптаційних процесів студентів молодших курсів та виявити найбільш проблемні аспекти організації змішаного й дистанційного навчання на початковому етапі університетської підготовки.

Методологічний підхід дослідження забезпечує можливість подальшої інтерпретації результатів у педагогічному контексті та формулювання практичних висновків щодо вдосконалення навчального процесу для студентів першого року навчання.

Результати дослідження. Аналіз результатів анкетного опитування студентів першого року навчання різних років набору (2023–2025) засвідчив, що адаптація до змішаного та дистанційного форматів навчання супроводжується

стійкими труднощами, спільними для всіх груп респондентів. Незважаючи на відмінності в освітньому контексті та організації навчального процесу в різні роки, було виявлено низку інваріантних проблем, що мають системний характер. Ключовим чинником, який істотно впливає на перебіг адаптаційних процесів, є помилкове розуміння студентами сутності змішаного навчання, зокрема сприйняття дистанційної присутності як менш обов'язкового компонента порівняно з аудиторними заняттями. Загальна кількість респондентів становила 476 осіб, що забезпечує репрезентативність отриманих результатів у межах досліджуваної вибірки.

Оцінювання твердження щодо швидкості адаптації до організації навчального процесу (розклад занять, навчальні платформи, форми контролю) показало, що значна частина студентів незалежно від року набору стикається з труднощами вже на початковому етапі навчання. Узагальнення відповідей респондентів засвідчило, що ці труднощі зумовлені не стільки технічними проблемами використання цифрових платформ, скільки нечітким усвідомленням організаційних вимог змішаного формату навчання.

Для студентів усіх років набору характерним є уявлення про дистанційні заняття як менш формалізовану форму освітньої діяльності, що допускає гнучкість у відвідуванні та участі. Таке трактування призводить до пропусків синхронних онлайн-занять, фрагментарного залучення до навчального процесу та порушення навчального ритму. У підсумку це зумовлює накопичення академічної заборгованості та зростання суб'єктивного відчуття навчального перевантаження.

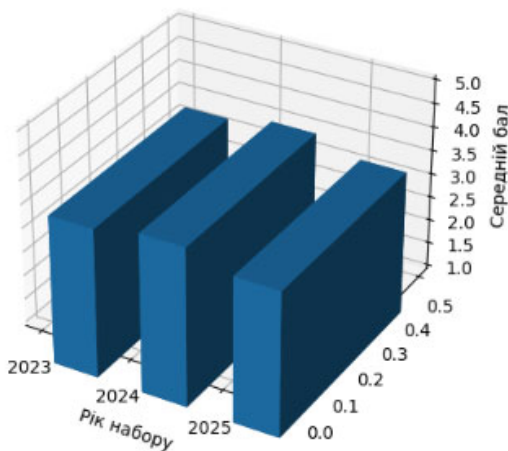
Кількісний аналіз відповідей за першим твердженням анкети засвідчив, що лише близько третини опитаних студентів у кожному з років набору обрали значення 4–5 балів, що свідчить про відносно швидку адаптацію до організації змішаного та дистанційного навчання. Водночас від 40 % до 45 % респондентів у групах 2023–2025 років оцінили власну адаптацію на рівні 2–3 балів, що вказує

на наявність помірних або стійких труднощів організаційного характеру. Частка студентів із низькими оцінками (1–2 бали) залишається стабільною в усіх роках набору, що підтверджує системний, а не ситуативний характер виявлених проблем.

Виявлена тенденція свідчить про недостатню сформованість у студентів уявлень про дистанційну присутність як повноцінну форму участі в освітньому процесі, що за своїм статусом і вимогами не відрізняється від аудиторної. Такий результат дозволяє говорити про організаційно-комунікативний характер проблем адаптації, а не про індивідуальну неготовність студентів до цифрового навчання.

Рисунок 1

*Труднощі адаптації до організації змішаного та дистанційного навчання
(за роками набору)*

Джерело: власна розробка авторів

Аналіз відповідей, пов'язаних із плануванням навчального часу та виконанням навчальних завдань, показав, що проблеми самоорганізації є одним із найбільш уразливих аспектів адаптації студентів молодших курсів. При цьому труднощі в управлінні навчальним навантаженням тісно корелюють із помилковим трактуванням формату змішаного навчання.

Недостатнє усвідомлення обов'язковості синхронної дистанційної присутності призводить до зміщення пріоритетів у плануванні часу, відкладання

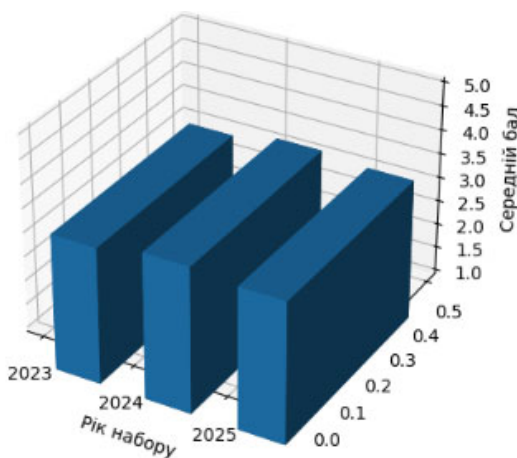
виконання завдань та фрагментарного опрацювання навчального матеріалу. Це, у свою чергу, негативно впливає на формування навчальної дисципліни та відповідальності за власну освітню траєкторію.

Варто підкреслити, що зазначений чинник є стабільним для всіх років набору, що свідчить про його системний характер і незалежність від конкретних зовнішніх умов навчання. Такий результат вказує на потребу чіткішої регламентації принципів змішаного навчання та їх цілеспрямованого пояснення студентам уже на початку університетського навчання.

Дані, представлені на рисунку 2, демонструють, що труднощі планування навчального часу є однією з найбільш проблемних зон адаптації студентів молодших курсів. У середньому понад половина респондентів кожного року набору обрали значення нижче середнього рівня (1–3 бали), що свідчить про недостатню сформованість навичок навчальної саморегуляції в умовах змішаного та дистанційного навчання. При цьому статистично значущих відмінностей між роками набору не зафіксовано, що дозволяє розглядати зазначену проблему як інваріантну для сучасного освітнього контексту.

Рисунок 2

Самооцінка здатності студентів планувати навчальний час у змішаному та дистанційному форматах

Джерело: власна розробка авторів

Результати аналізу відповідей щодо комунікації з викладачами та одногрупниками, а також суб'єктивного відчуття залученості до навчального процесу, засвідчили, що помилкове розуміння дистанційної форми навчання як «умовно присутньої» негативно впливає не лише на організаційний, а й на соціально-комунікативний вимір адаптації.

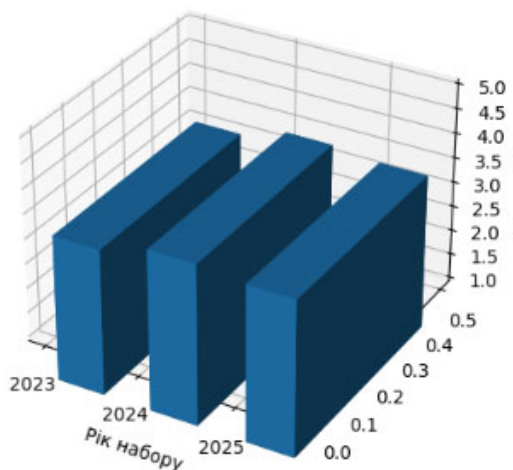
Частина студентів сприймає онлайн-взаємодію як вторинну порівняно з аудиторною, що знижує рівень навчальної активності, ініціативності та включеності в колективну навчальну діяльність. Обмеженість неформальної комунікації в поєднанні з фрагментарною участю в дистанційних заняттях посилює відчуття ізолюваності та ускладнює формування академічної спільноти на початковому етапі навчання.

Водночас студенти, які чітко усвідомлюють дистанційну присутність як обов'язкову складову освітнього процесу, демонструють вищий рівень навчальної та комунікативної залученості, а також більш стабільні адаптаційні показники незалежно від року вступу. Це підтверджує, що вирішальним чинником адаптації є не сам формат навчання, а спосіб його інтерпретації та організаційного впровадження.

Аналіз показників навчальної та комунікативної залученості (рисунок 3) свідчить, що близько 35–40 % студентів оцінюють власну включеність у навчальний процес на середньому рівні, тоді як високий рівень залученості (4–5 балів) характерний лише для обмеженої частини респондентів. Низькі показники залученості корелюють з уявленням про дистанційне навчання як форму, що допускає пасивну або фрагментарну участь, що підтверджує зв'язок між організаційним розумінням формату навчання та соціально-комунікативними аспектами адаптації.

Рисунок 3

Рівень навчальної та комунікативної залученості студентів у змішаному навчанні

Джерело: власна розробка авторів

Узагальнення результатів анкетного опитування дозволяє стверджувати, що ключові труднощі адаптації студентів молодших курсів у змішаному та дистанційному форматах навчання мають не ситуативний, а системний характер. Незалежно від року набору, організаційні ускладнення, проблеми самоорганізації та зниження комунікативної залученості формуються навколо спільного ядра — недостатнього розуміння студентами статусу дистанційної присутності як обов'язкової складової освітнього процесу. Це призводить до розриву між формальними вимогами навчального процесу та реальними освітніми практиками студентів, що, у свою чергу, ускладнює процес входження в академічне середовище на початковому етапі університетського навчання. Отримані результати свідчать про необхідність розгляду адаптації студентів молодших курсів не лише як індивідуального процесу пристосування, а як педагогічно керованого явища, що потребує чіткої регламентації, системного роз'яснення та цілеспрямованого супроводу в умовах змішаного та дистанційного навчання.

Висновки. У ході дослідження встановлено, що адаптація студентів молодших курсів до змішаного та дистанційного форматів навчання

супроводжується стійкими труднощами організаційного та комунікативного характеру, спільними для різних років набору. Ключовим чинником, який ускладнює адаптаційні процеси, є помилкове трактування дистанційної присутності в навчанні як менш обов'язкового порівняно з аудиторними заняттями, що негативно позначається на самоорганізації, навчальній дисципліні та залученості студентів до освітнього процесу.

Отримані результати підтверджують доцільність розгляду адаптації студентів молодших курсів у змішаному та дистанційному форматах навчання як педагогічно керованого процесу, що потребує чіткої регламентації організаційних вимог і системного роз'яснення принципів дистанційної присутності на початковому етапі університетської підготовки. Реалізація таких підходів може сприяти зниженню адаптаційних труднощів і підвищенню ефективності навчального процесу в умовах цифровізованого освітнього середовища.

Обмеження дослідження. Дослідження має низку обмежень, зумовлених його дизайном і вибіркою. Анкетне опитування охоплювало студентів першого року навчання одного закладу вищої освіти та ґрунтувалося на методі самооцінки, що не дозволяє повною мірою узагальнювати отримані результати для ширшої студентської популяції.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з розширенням вибірки, порівняльним аналізом адаптаційних процесів студентів різних спеціальностей та емпіричною перевіркою ефективності педагогічних моделей супроводу адаптації в умовах змішаного та дистанційного навчання.

Список використаних джерел

1. Ільїна Н. В. Організація зворотного зв'язку під час дистанційного навчання в умовах ЗВО. Дистанційне навчання студентів: теорія і практика : зб. наук.-метод. праць Херсонського державного університету. Херсон : ХДУ, 2020.

С. 28–34. <https://ekhsuir.kspu.edu/server/api/core/bitstreams/471fe1eb-f4f5-46df-9035-11c035fc250a/content>

2. Йопа Т. В., Остапов А. В. Адаптація студентів-першокурсників до умов навчання в закладах вищої освіти. *Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка*. 2021. № 2(340), ч. 2. С. 16–27. http://nbuv.gov.ua/UJRN/vlup_2021_2%282%29__4

3. Кисельов В. О., Кулик Н. А., Бикова М. М. Адаптація студентів-першокурсників до навчального процесу засобами цифрових технологій. *Олімпійський та паралімпійський спорт*. 2023. № 3. С. 18-22. DOI: 10.32782/olimpstu/2023.3.4.

4. Мельник О., Волкова С., Шемет О. Психолого-педагогічні аспекти адаптації першокурсників в умовах пандемії. *Нові технології навчання*. 2022. № 96. С. 143–149. DOI: 10.52256/2710-3560.2022.96.20.

5. Непорада І. М. Адаптація студентів-першокурсників до дистанційного навчання в умовах воєнного стану. *Вища школа*. 2023. № 1(208). С. 39–44. DOI: 10.33272/2522-9729-2023-1(208)-39-44.

6. Червоненко К., Федусенко М. Адаптація першокурсників до умов дистанційного навчання в закладах вищої освіти. *Scientific Journal of Khortytsia National Academy*. 2023. № 9. С. 107–115. DOI: 10.51706/2707-3076-2023-9-12.

7. Bond M., Bedenlier S., Marín V., Händel M. Emergency remote teaching in higher education: Mapping the first global online semester. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*. 2023. Vol. 20. Article 1. DOI: 10.1186/s41239-021-00282-x.

8. Broadbent J., Poon W. Self-regulated learning strategies and academic achievement in online higher education. *Internet and Higher Education*. 2021. Vol. 50. Article 100805. DOI:10.1016/j.iheduc.2015.04.007

9. Kahu E. R., Stephens C., Zepke N., Leach L. Student engagement in the educational interface: Understanding the mechanisms of student success. *Higher*

Education Research & Development. 2022. Vol. 41, No. 1. P. 58–71.
DOI:10.1080/07294360.2017.1344197

10. Martin F., Bolliger D. Engagement matters: Student perceptions on the importance of engagement strategies in online learning. Online Learning Journal. 2022. Vol. 26, No. 1. P. 1–23. DOI:10.24059/olj.v22i1.1092

11. Nor A., Ismail A., Zuhda H. Psychological well-being impacts among university students on online learning during the COVID-19 pandemic. International Journal of Public Health Science (IJPHS). 2022. Vol. 11(3). DOI: 10.11591/ijphs.v11i3.21413

12. OECD. Education at a Glance 2025: Digitalisation and Student Well-being. Paris: OECD Publishing, 2025. DOI:10.1787/1c0d9c79-en

13. Xie X., Siau K., Nah F. COVID-19 pandemic -online education in the new normal and the next normal. Journal of Information Technology Case and Application Research. 2020. Vol.22. P. 175-187. DOI:10.1080/15228053.2020.1824884

14. Yates, A., Starkey, L., Egerton. B., Flueggen, F. High school students' experience of online learning during Covid-19: The influence of technology and pedagogy. Technology, Pedagogy and Education. 2020. Vol. 9P.1–15. DOI: 10.1080/1475939X.2020.185433714.

15. Zimmerman B., Schunk D. Self-regulated learning and performance in digital environments. New York: Routledge, 2024. DOI:10.4324/9780203763353